

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Via Vitæ Operis Hvivs Hypothesis

Florentius <Batavus>

Antverpiae, 1551

Spiritualis exercitatio, ad pandenda[m] Deo propria[m] indigentia[m], & quo pacto quisque confidens etiam pro viribus adniti debeat. Cap. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30077

Idem quoque & alijs compluribus locis admonet, fidendum diuinæ bonitati atque fidelitati, id quod quisque sapius cordi habere merito deberet, animo voluens non suas vires aut imbecillitatem, sed diuinam potentiam atque bonitatem, quodque Deus solus nihil non possit, sine quo nulla nec potentia, nec sapientia potest prodesse. Neque vero satis est istuc scire & credere modo, quinimo & reminisci sæpenumero ex animo oportet, donec hoc ipso instigatus didicerit, seipsum prorsus deijcere, omneis vires suas atque ingenium nihili ducere, seipsum humiliter ad Deum conuertere, eidemque suam necessitatem, imbecillitatem, & cœcitatem pãdere, præsertim dum se sentit a primo suo decreto refriguissse, aut in re quapiam comperit se sibi planè defuisse.

Spiritualis exercitatio, ad pandendã Deo propriã indigentiam, & quo pacto quisque confidens etiam pro viribus adniti debeat. Cap. 13.

Multifariam autem circa hanc rem in cotidianis cordis tui coram Deo effusionibus teipsum poteris exercitare. Scilicet, nunc veluti cœcus illuminari diuino intus spiritu exoptans, cum cœco illo inclamabis. Iesu fili David miserere mei: fac Domine vt videam: & cū psalmographo.
Illumina

Lu. 18. 9.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormi
am in morte, nequando dicat inimicus me
us, præualui aduersus eum: itē cum eodem.

Reuela oculos meos, & considerabo mira-
bilia de lege tua: nunc veluti grauibus op-
pressus debitis tam commissorum criminū,

quam omissarum virtutum, (quibus quasi
gravi quodam onere homo comprimitur,
& quasi funibus quibusdam constringitur
ne possit in via virtutum ambulare) huius-
modi Deum precibus compellabis, Dissolue
Domine colligationes impietatis, solue
fasciculos deprimentes: remitte infelici tuo
debitori, qui prorsus soluendo non est: &

vt psaltes inquit mysticus, Iniquitates meæ
supergressæ sunt caput meum, & sicut onus
graue grauatae sunt super me: nunc vero ve-
luti inops & mendicus, cibario etiam pane
carens, quem neq; emere, neq; lucrari potis
est, præsertim dum nullum in te cõperis pie-
tatis aut diuini amoris affectum, ita cū Da-
uide orabis. Inclina Domine aurem tuam,

& exaudi me quoniam inops & pauper
sum ego: & in laboribus
a iuuentute mea: Ipse me mendicum agnos-
co o Domine apud te, tu mei habeto curā,
tu succurre, tu me in meis subleuā necessita-
tibus. Præterea etiā ad tuā ipsius imbecilli-
tatem

D

tatem

tatem tuos nonnunquā oculos conuertes, re-
 miniscens, quā tibi parū imperes, quā parū
 prauos illos animi tui affectus cohibeas atq;
 perimas, aut certē quā grauatim, egregium
 aliquod opus perficias, ac deinde ægrotan-
 tis in morem supremi illius medici implora-
 bis opem, ita cū Dauide inquitens, Miserere
 mei domine, quoniā infirmus sum, sana me
 domine, quoniā cōturbata sunt ossa mea. Im-
 perfectū meum viderunt oculi tui: à planta
 enim pedis, vsq; ad verticē non est sanitas in
 me. Defecit in dolore vita mea, & anni mei
 in gemitibus. Infirmata est in paupertate vir-
 tus mea. Ne me obsecro derelinquas Domi-
 ne, sed glorifica manū tuā, & brachium dex-
 trū in me. Suscipiat me dextera tua, vt gratu-
 labundus decantem fortitudinē tuā, & ex-
 ultē mane misericordiā tuam. Hoc ergo pa-
 cto suā homo in Deū collocet fiduciā, opē
 atq; consiliū, eum omnibus semper in rebus
 queritans. Nec tamē interim humanū asper-
 netur consiliū, aut adiutoriū, quod vel alij
 vel ipse sibi potest præstare: sed cōtinuē ex-
 ercitet sese in omni virtutū genere, iuxta suę
 quisq; conditionis statusue exigentiam: alio
 qui vana prorsus & inanis erit fiducia. Imo
 Deum ipsum tentat, & gratiæ diuinę obicē
 opponit, q̄ citra laborē suū Deo fidit. Hæc
 enim

Psal. 63

Psal. 138

Iesa. 1. 2.

Psal. 130.

Eccle. 3. 2.

Psal. 58.

IMPEDIMENTIS ET ADIVMENTIS 25
enim duo fiducia & opus bonū, aut certè cō-
tinua benè operandi sedulitas, mutuo sibi
copulari debēt, sicuti arcanæ passim nobis
literæ manifestāt. Spera enim inquit David ^{Psa. 34.}
in domino, & fac bonitatem, & pascere in ^{Psa. 40.}
diuitiis eius. Rursus idem alias. Sacrificate
sacrificiū iustitiæ, & sperate in domino. Nā
si ea facere negligimus, quæ Deus nobis fa-
cienda mandauit, æquissima omnino ratio-
ne qui pollicitus est, nobis poterit denegare
& q̄ Deo infidelis est, non est vnde sibi quic-
quam ab eo possit polliceri.

De humilitate, & paupertate spiritus. Ca. 14.

EST etiā aliud peculiare quoddā spiri-
tualis profectus adminiculum cui libet <sup>3. adminicu-
lum.</sup>
progredi cupienti necessariū nedū vti-
le, quæ est spiritualis quidā paupertas, & ex
hac pficiscens diuina quædā, vt ita dicā, auaritia,
nēpe spiritualis illa fames & sitis, quā
Dominus ipse nobis cōmendat dicens. Beati ^{Mat. 5. 6.}
qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam
ipsi saturabūtur: hoc est beati illi, qui ingēti
semper tenentur desiderio, vt seipsis indies
euadant meliores iustioresque, nec vnquā sibi
persuadēt abūdē se esse iustos aut probos
sed illud sedulè cogitāt, q̄ Christus suis dice-
bat apostolis. Quū feceritis oīa q̄ præcepta ^{Luc. 17. 6.}
sūt vobis, dicite, serui inutiles sum⁹: q̄ debui

mod

Dñ

mus fa-